

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

- ὁ γέρω[ν (40)
οὐδὲ λο[
(desunt uersus non amplius xl ut uidetur)
(ΣΥΡΙΣΚΟΣ)
φεύγεις τὸ δίκαιον.
(ΔΑΟΣ) κυκοφαντεῖς δυστυχῆς.
οὐ δεῖ σ' ἔχειν τὰ μὴ κά.
(Συ.) ἐπιτρεπτόν τινί
ἔστι περὶ τούτων.
(Δα.) βούλομαι κρινώμεθα. 220
(Συ.) τίς οὖν;
(Δα.) ἔμοι μὲν πᾶς ἱκανός. δίκαια δὲ (45)
πάσχω· τί γάρ σοι μετεδίδουν;
(Συ.) τοῦτον λαβεῖν
βούλει κριτήν;
(Δα.) ἀγαθῇ τύχῃ.
(Συ.) πρὸς τῶν θεῶν,
βέλτιστε, μικρὸν ἂν σχολάσαις ἡμῖν χρόνον;
(Σμ.) ὑμῖν; περὶ τίνος;
(Συ.) ἀντιλέγομεν πράγμα τι. 225
(Σμ.) τί οὖν ἔμοι μέλει;
(Συ.) κριτήν τούτου τινὰ (50)
ζητοῦμεν ἴσον· εἰ δὴ σε μηδὲν κωλύει,
διάλυσον ἡμᾶς.
(Σμ.) ὦ κάκιςτ' ἀπολούμενοι,
δίκας λέγοντες περιπατεῖτε, διφθέρας
ἔχοντες;
(Συ.) ἀλλ' ὅμως. τὸ πρᾶγμ' ἐστὶν βραχύ, 230
καὶ ράϊδιον μαθεῖν. πάτερ, δὸς τὴν χάριν (55)
μὴ καταφρονήσης, πρὸς θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ
καιρῶι τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ,